

[Ib Christensen.]

disse ting og den europæiske union var ikke fremlagt før 2. oktober. 3 uger efter folkeafstemningen tog daværende statsminister Anker Jørgensen og bandt Danmark til gennemførelsen af den europæiske union inden 1980. Hr. K. B. Andersen ved, at den europæiske union også omfatter det udenrigspolitiske samarbejde og den udenrigspolitiske sammenslutning, ellers har den europæiske union ingen mening. Derfor er det berettiget at sige også i lyset af, at topmøderne har fundet sted og vil finde sted oftere, i lyset af, at man gennemfører 4 mod tidligere kun 2 udenrigspolitiske konsultationer, at der er sket en sådan optrapning af det udenrigspolitiske samarbejdes sammenslutning, at det ligger uden for det folkelige mandat, som EF-tilhængerne fik den 2. oktober.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen (S):

Jeg kan til hr. Ib Nørlund kun gentage, at det er ikke rigtigt, når han siger, der ligger en forpligtelse; der ligger, som jeg sagde før, en forpligtelse til som hovedregel at rådføre sig, og som jeg også sagde før: hvad skulle vi egentlig ellers sidde med i kredsen for? Vi gør det på samme måde, når vi taler FN i den nordiske kreds, dér har vi den samme uskrevne lov, og vi følger den med de møder, vi har hvert efterår.

Hr. Gert Petersen gør et eller andet mærkeligt sensationelt ud af, at jeg fastslår, at der er overensstemmelse mellem principperne i 242 og den udtalelse, der blev forelagt den 6. november; man kan ikke pinde tingene ud, som hr. Gert Petersen forsøger. Hvordan han læser, skal jeg overlade til ham.

Hr. Ib Christensen siger, at begge former for samarbejde, både det udenrigspolitiske og det markedspolitiske kommunitære har til formål at bidrage til udviklingen af den europæiske enhedsproces. Ja, det er da umiddelbart indlysende, men der er bare en fundamental forskel på de to områder, deres institutioner, graden af forpligtetheden, måden, der arbejdes på. Men at de begge vil blive overvejet i forbindelse med udviklingen af det, som vi skal søge at skabe i 1980,

den europæiske union, ja, det er da indlysende.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Inden jeg går over til at svare med nogle bemærkninger til ordførere og dem, der i øvrigt har haft ordet, vil jeg gerne begynde med en mere almindelig betragtning.

Det er den, at det fremgik allerede af den redegørelse, som jeg forelagde her ved begyndelsen af debatten, og af, hvad der ellers er sagt, også fra venstres side, at regeringen hører til og er udgået af et parti, som har en positiv opfattelse af det europæiske samarbejde, som det fik udtryk i de traktater, vi har tiltrådt, af, hvad det er bygget ud med undervejs, at vi stadig væk mener, det er godt for Europa, at det er sket, at vi ser positivt på dets videre udvikling både i geografisk henseende og også med hensyn til de emner, der efterhånden arbejdes ind i samarbejdet og finder deres naturlige palds, fordi de ikke er egnede — og jeg vil godt bruge et udtryk, som hr. Ivar Nørgaard har brugt af og til, og som jeg er meget enig i — fordi de efter deres natur eller størrelse ikke er egnede til at løses på nationalt plan. Dette er vi positivt indstillet over for, og det vil vi gerne medvirke til.

Vi ser også ganske klart i øjnene, og ganske som så mange andre her i salen, at spørgsmål, der har været drøftet ved de to topmøder, og som ifølge sagens natur også må gå ind i debatten i dag, rækker videre ud end det, man har tænkt på, da man lavede traktaterne, og da man tog stilling til dem. Også på disse områder må vi da sige, at alt, hvad der kan fremme samarbejde og forståelse mellem disse europæiske lande, som vi hører til, vil vi være positivt indstillet over for.

Så kan man have forskellige fornemmelser af tempo og hensigtsmæssighed; der kan også være forskellig opfattelse af, hvad der er af et sådant omfang eller af en sådan karakter, at det bedre ordnes i et fællesskab, og man kan have forskellig opfattelse af, hvad der er muligt og hvornår. Men jeg vil gerne have lov at uddrage den konklusion — så må man kalde den beskeden; jeg synes ikke, den er så beskeden, for jeg synes, den er vigtig — at det er konstateret gennem udtalelserne fra en lang række ordførere, det, som